

[Ejnar Kjær.]

hjælp saa højt, at den samlede Understøttelse, en Person kunde faa i en Maaned, laa over, hvad han kunde tjene i Arbejdsløn i samme Tidsrum.

Selvfølgelig kan den Slags ikke fortsætte, og derfor er jeg tilfreds med, at der nu er lagt Loft over det Beløb, der maa ydes i Kommnehjælp. Det gælder for Tillægshjælpen, hvor man maa yde 5 pCt., eventuelt under visse vanskelige Forhold 7½ pCt. af et vist nærmere angivet Beløb. Denne Procent ligger nær ved det, som velstyrede Kommuner har ydet, men, det skal indrømmes, langt fra hvad man i visse andre Kommuner, som jeg ikke nærmere skal karakterisere, har ment at kunne tillade sig at yde. Man har, hvad ogsaa er anført i Betænkningen, paa sine Steder været oppe paa at yde en Tillægshjælp med en Procent paa ca. 22. Der er ogsaa lagt Loft over Kommnehjælp ydet som Enestehjælp. Der er i Øjeblikket en Slags Grænse, Folkeforsikringens Takster, men den er vist i temmelig høj Grad svævende. Nu foreslaas den lagt helt fast. Samtidig lægges den noget højere end hidtil, men jeg foretrækker langt dette for det hidtil gældende, noget svævende. Jeg er ikke noget Øjeblik i Tvivl om, at man med de her foreslaaede Takster vil kunne afhjælpe den virkelige Trang, der er i Kommunerne.

Man vil maaske indvende, at der intet bliver at rutte med, men — for at sige det lige ud — det skal der heller ikke være. Man vil maaske ogsaa sige, at det, der her gennemføres, visse Steder vil komme til at betyde en Nedsættelse og altsaa vil være i Strid med Betænkningens Ord om, at man ikke vil nedsætte Ydelserne. Jeg gør heroverfor opmærksom paa, at naar Betænkningen taler om ikke at nedsætte Ydelserne, saa tænker man selvfølgelig kun paa de lovlige Ydelser; man gaar ikke saa vidt, at man har spekuleret paa at lovfæste noget, som hidtil har været ulovligt.

I det hele taget vil jeg gerne sige, at Socialudvalgene maa kende og forstaa deres Ansvar. De har ikke alle gjort det, og derfor har man sat ikke blot en Tilsyns-, men ogsaa en Straffebestemmelse ind i Forslaget. Jeg tror, den vil gøre sin Nytte. Maatte saa Tilsynsmyndighederne, det vil sige Amt og Ministerium, forstaa, at ogsaa de har et Ansvar, og handle derefter.

Kommnehjælpsbeløbene har, som sagt, været meget store, deres Størrelse har overgaaet alle Forventninger. Omvendt er det gaaet, hvor Talen er om Tilbagebetaling af Hjælpen: det er sket i langt ringere Om-

fang, end man havde tænkt sig. Der er næppe Tvivl om, at adskillige, der har faaet Kommnehjælp, godt kunde betale den tilbage; det gælder ikke mindst saadanne, som har faaet Understøttelse til Afhjælpning af en forbigaaende Trang. Naar det ikke er sket, er det sikkert til Dels, fordi det gældende Tilbagebetalingssystem, om man kan kalde det saadan, er for stift, og det er det, man i Tilføjelsen til § 301 søger at rette. Man vil i Fremtiden kunne sætte Personer i Bidrag til Tilbagebetaling, og udreder de ikke Bidraget; kan dette inddrives efter Reglerne for Inddrivelse af Kommuneskat, hvilket igen vil sige, at man kan foretage Udpantning for Beløbet, og at man kan kræve det tilbageholdt, alt naturligvis under Forudsætning af, at den paagældende ikke selv derved kommer i Trang.

Spørgsmaalet om Tilbagebetaling er een Side af Retsvirkningerne ved Modtagelsen af Kommnehjælp, Fattighjælpsvirkning er en anden. Ogsaa med den har man beskæftiget sig inden for Udvalget. Jeg tror at turde sige, at der ikke inden for dette fandtes nogen, der ønskede, at Personer uretmæssigt skulde drives til Fattigvæsenet, men man ønskede, at det skulde være forbundet med en vis Risiko at modtage Kommnehjælp til Stadighed eller i meget stort Omfang, og man ønskede tillige, at denne Risiko skulde være nogenlunde lige stor over alt i Landet.

Naar man ser de Oversigter, som er udsendt, og som viser, hvorledes Kommnehjælpen tildeles, ser man nemlig, at i en Række Kommuner lader man helt eller næsten helt Fattighjælpsvirkningen ude af Betragtning, medens man i andre Kommuner lader den træde i Kraft. Jeg har lagt Mærke til, at i en sønderjysk By udgjorde det Beløb, der var udbetalt med Fattighjælpsvirkning, ca. 30 pCt. af det, der var udbetalt uden saadan Virkning, i en anden sønderjysk By var det 23 pCt., i en fynsk By 1 pCt. og i en bornholmsk By var det saa lidt, at det ikke kan udtrykkes i Procent.

En saadan Tilstand kan ikke oprettholdes. For det første kan man ikke have, at en Række Kommuner klart saboterer Lovens Bestemmelser, og for det andet kan man ikke tolerere, at de understøttede faar en ulige Behandling i de forskellige Byer. I gamle Dage skelnede man mellem Ribe Ret og Varde Galge; i vor moderne Tid Tid maa vi bort fra dette og have Retsregler, der er ens overalt. Det er for at faa fornuftige og ensartede Forhold og for at faa nogenlunde faste Regler, vi har foreslaaet Ændringer i §§ 306—308.